

הגה"ק ה"מנחת אלעזר" זצ"ל ב"שפוך חמתך" לא אחז הכוס בידו רק עמד על רגליו עם הסידור וצועק צעקה גדולה שפוך חמתך וגו' וקודם לזה היה אומר עפ"י רוב, משל נמרץ בפרט בליל ב' של פסח קרוב לאור היום שעברו ליל שמורים ועדיין בן דוד לא בא התמרמר בקול עצום ובכיות נוראות לשפוך שיחות לבבו הטהור בהתעוררות עוז כמלאך מליץ אחד במליצות טובות על כנס"י לרחם עליהם ועל כבוד התורה והשכינה הקדושה אשרי און שמעה כל אלה ואם אבן הוא נימוח בוחן כליות ולב כי עמו מקור חיים באורו נראה אור וזיע"א.

גדול החיוב, לומר זמירות ותשבחות של ההלל בכוונה גדולה, וכל עצמותיו יאמרו בליל זה שבחא זמרא עלמא, וכן שמעתי מקדוש זקניי החת"ס ז"ל, "ממרחק הרבה בשוקי בראי (היה) נשמע קולו בקודש, מרוב רגשת רשפי אש שלהבת י-ה בעת אמירת ההלל בלילה זו".

חסל סידור פסח כהלכתו וכו' כאשר זכינו לסדר אותו כן נזכה לעשותו. בהגדש"פ "תורת מהרי"ץ" כתוב: כי עתה בגלות המר שאין לנו בית המקדש לעשות הפסח כתיקונו, אזי כל מה שאנו עושין זכר לפסח וחגיגה וכדומה, הוא בכדי להתחזק באמונה שבמהרה יבנה בית המקדש ונזכה לקיימם ולעשותם בפועל, וע"כ אנו מתפללים ומבקשים שכאשר זכינו לסדר אותו, היינו רק לסדרו שהוא זכר לכל אותם המצוות שהיו מקיימים בזמן שבית המקדש הי' קיים, שהוא בזכות אמונתנו שבמהרה יבנה בית המקדש, לכך "כן נזכה לעשותו", ובזכות אמונתנו בוודאי נזכה בעזה"י לעשותו כתיקונו ולאכול מן הזבחים ומן הפסחים אשר יגיע דמם על קיר מזבחך לרצון במהרה דידן.

הגאון מוילנא זצ"ל אומר (וכן סוברים הרבה פוסקים) שבכל כזית מצה שאוכלים בשבעת ימי החג ולא דווקא רק בליל הסדר מקיימים בזה מצוה, והרבה טעמים נאמרו על זה, וחשבתי בס"ד לומר, דבסה"ק מבואר הענין שמרבים באכילת מיני פירות בט"ו בשבט, כי אז ר"ה לאילנות, וע"י הברכה שמברכים על האכילה והאכילה בעצמה כראוי, זה גורם שהאילנות והפירות יתברכו שיגדלו היטב ויתנו פירותיהם, א"כ שפיר מובן דהא בפסח נדונין על התבואה לכן כשבני ישראל אוכלים מצה ומברכים עליה ברכה כראוי, התבואה מתברכת שהארץ תתן יכולה כי בשמים רואים החשיבות של התבואה וזה באמת מצוה, כי על ידי אכילתו ניחון כל העולם ומתברך בתבואה טובה בס"ד.

חד גדיא. בספר "גדולת יהונתן" (תולדות הגאון רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל, עמוד רסב אות יח) ז"ל: שמעתי, כי פעם אחת באמצע ימי המחלוקת נסע רבינו מביתו לעיר אחרת אודות ענין הנחוץ לו, ובאמצע הדרך סר לבית מלון אחד ללון שם לינת לילה, וזה היה אחר חג הפסח, והנה פגע שם אנשים פחותי ערך יושבים אצל השולחן והתערבו בריב לא להם ודברו זלזולים עליו בפניו, כי לא הכירו אותו וחשבוהו לאיזה עובר אורח פשוט,